

Европейска комисия - Реч - [Единственият автентичен текст е този на произнесената реч]

Обръщение за състоянието на Съюза 2016 г.: Към по-добра Европа — Европа, която закриля, предоставя възможности и защитава

Страсбург, 14 септември 2016 г.

[AUTHORISED VERSION]

Г-н председател,

Почитаеми членове на Европейския парламент,

Изправих се тук преди година и Ви казах, че състоянието на нашия Съюз не е добро. Казах Ви, че в този Съюз има недостиг на Европа. И че в този Съюз съюзът е недостатъчен.

Не смятам да се изправам тук днес, за да ви кажа, че сега всичко е наред.

Не е така.

Нека всички бъдем напълно почтени в оценката си.

Нашият Европейски съюз се намира, поне отчасти, в екзистенциална криза.

Слушах внимателно през лятото членове на този парламент, представители на правителствата, много национални парламентаристи и обикновени европейци, които споделиха мислите си с мен.

Свидетел съм на няколко десетилетия интеграция в ЕС. Имаше редица силни моменти. Разбира се, имаше и редица трудни периоди, а също и времена на криза.

Но никога преди не съм виждал толкова малко допирни точки между нашите държави членки. Токова малко области, в които те са съгласни да работят заедно.

Никога преди не съм чувал толкова много ръководители да говорят само за своите домашни проблеми, а ако Европа въобще се споменава, това е само мимоходом.

Никога преди не съм виждал представители на институциите на ЕС да определят толкова различни приоритети, понякога в пряко противоречие с националните правителства и националните парламенти. Сякаш вече почти не съществува пресечна точка между ЕС и неговите национални столици.

Никога преди не съм виждал националните правителства така отслабени от силите на популизма и парализирани поради риска от поражение в следващите избори.

Никога преди не съм виждал такава разпокъсаност и толкова малко общност в нашия Съюз.

Сега трябва да направим много важен избор.

Дали да се поддадем на напълно естественото чувство на недоволство? Дали всички заедно да се оставим в ръцете на чувството за потиснатост? Искаме ли да позволим нашия Съюз да се разпадне пред очите ни?

Или да си кажем: не е ли сега моментът да се мобилизираме? Не е ли сега моментът да запретнем ръкави и да удвоим, да утроим усилията си? Не е ли сега моментът, когато Европа се нуждае повече от всякога от решително ръководство, а не от политици, които напускат кораба?

Нашият размисъл относно състоянието на Съюза трябва да започне с чувство за реализъм и с максимална честност.

На първо място трябва да признаем, че в Европа имаме много нерешени проблеми. В това не може да има съмнение.

От високата безработица и голямото социално неравенство до планините от публичен дълг, огромното предизвикателство, свързано с интегрирането на бежанците и напълно реалните заплахи за нашата сигурност у дома и в чужбина — всяка една от държавите членки на Европа беше засегната от неспирните кризи на нашето време.

Изправени сме дори пред тъжната перспектива, че една държава членка напуска нашите редици.

На второ място трябва да сме наясно, че погледът на света е насочен към нас.

Току-що се върнах от срещата на Г-20 в Китай. Европа заема 7 места около масата на тази важна световна среща. Въпреки нашата широка представеност, въпросите бяха повече, отколкото нашите общи отговори.

Ще може ли Европа да продължи да сключва търговски договори и да задава икономическите, социални и екологични стандарти на света?

Ще се възстанови ли най-после икономиката на Европа или ще затъне в слаб растеж и ниска инфлация през следващите десет години?

Ще продължи ли Европа да бъде световен водач, когато става дума за борбата за правата на човека и основните ценности?

Ще надигне ли Европа единодушно глас, когато нечия териториална цялост е под заплаха в нарушение на международното право?

Или Европа ще изчезне от международната сцена и ще остави на другите да определят облика на света?

Знам, че тук, в този Парламент, Вие с готовност ще предложите ясни отговори на тези въпроси. Нуждаем се обаче от това нашите думи да бъдат последвани от съвместни действия. В противен случай те ще си останат само думи. А само с думи изобщо не можем да въздействаме върху международните дела.

На трето място, трябва да признаем, че единствено с поредната реч няма да можем да решим проблемите си. Или с поредната среща на върха.

Това не са Съединените американски щати, където президентът произнася реч за състоянието на Съюза пред двете камари на Конгреса и милиони граждани следят всяка негова дума на живо по телевизията.

В сравнение с това днешната ми реч относно състоянието на Съюза тук, в Европа, показва много ясно непълния характер на нашия Съюз. Днес говоря пред Европейския парламент. А в петък ще се срещна отделно с държавните ръководители в Братислава.

Тоест, не бива просто да говоря заради Вашите овации и да пренебрегвам онова, което държавните ръководители ще кажат в петък. Не бива обаче и да замина за Братислава с различно послание от посланието ми към Вас. Трябва да взема предвид и двете нива на демокрацията на нашия Съюз, като и двете са еднакво важни.

Ние не сме Съединените европейски щати. Нашият Европейски съюз е много по-сложен. Да се пренебрегва тази сложност би било грешка, която ще ни подведе към погрешни решения.

Европа може да функционира единствено, ако в подкрепа на нашия общ проект речи се произнасят не само в тази почитаема камара, но и в парламентите на всички наши държави членки.

Европа може да функционира само ако всички ние работим за единство и общност, и забравим съперничеството между правомощията и институциите. Само тогава Европа ще бъде повече от съвкупността от отделните си части. И само тогава Европа може да бъде по-силна и в по-добро състояние, отколкото е днес. Само тогава ръководителите на институциите на ЕС и на националните правителства ще могат да спечелят отново доверието на гражданите на Европа в нашия общ проект.

Защото на европейците им е омръзнало от безкрайни спорове, дразги и препирни.

Европейците искат конкретни решения на действително важните проблеми, пред които е изправен Съюзът. Те искат повече от обещания, резолюции и заключения след срещи на върха. Такива са чували достатъчно често.

Европейците искат общи решения, последвани от бързо и ефикасно изпълнение.

Да, нуждаем се от дългосрочна визия. И Комисията ще представи такава визия за бъдещето в Бяла книга през март 2017 г. по повод на 60-та годишнина на Римските договори. Ще разгледаме начините за укрепване и реформиране на нашия икономически и паричен съюз. Ще вземем също така предвид политическите и демократичните предизвикателства, пред които нашият Съюз от 27 държави ще бъде изправен в бъдеще. И разбира се, Европейският парламент, както и националните парламенти, ще бъдат привлечени за активно участие в този процес.

Но сама по себе си визията няма да е достатъчна. Някой, който управлява, някой, който отговаря на предизвикателствата на нашето време – ето, от това нашите граждани се нуждаят много повече.

Европа е едно цяло, съставено от много елементи — тя може да функционира единствено ако всички теглим в една и съща посока: институциите на ЕС, националните правителства и националните парламенти, всички в еднаква степен. Трябва да покажем отново, че това е възможно, в определен брой области, в които общите решения са най-неотложни.

Поради това предлагам положителна програма от конкретни действия на европейско равнище за следващите дванадесет месеца.

Защото вярвам, че следващите дванадесет месеца са от решаващо значение, ако искаме да обединим отново нашия Съюз. Ако искаме да преодолеем трагичния разлом между Изтока и Запада, който се отвори през последните месеци. Ако искаме да покажем, че можем да действваме бързо и решително по отношение на нещата, които наистина са от значение. Ако искаме да покажем на света, че Европа е все още сила, способна на съвместни действия.

Трябва да се захванем за работа.

Тази сутрин изпратих писмо с това послание на председателя Шулц и министър-председателя Фицо.

Следващите дванадесет месеца са от решително значение за създаването на по-добра Европа:

Европа, която **осигурява закрила**;

Европа, която **съхранява европейския начин на живот**;

Европа, която **предоставя възможности** на нашите граждани;

Европа, която **защитава** у дома и в чужбина; и

Европа, която **поема отговорност**.

ЕВРОПА, КОЯТО СЪХРАНЯВА НАЧИНА НИ НА ЖИВОТ

Убеден съм, че европейският начин на живот е нещо, което си струва да бъде съхранено.

Имам впечатлението, че мнозина сякаш са забравили какво означава да бъдеш европеец.

Какво означава да си част от този **Съюз на европейци** — кое е общото между земеделския стопанин в Литва и самотната майка в Загреб, медицинската сестра във Валета или студента в Маастрихт.

Нека не забравяме защо европейските народи избраха да работят заедно.

Нека да помним защо безчет хора празнуваха по улиците на Варшава на 1-ви май 2004 г.

Нека да помним защо европейският флаг се развяваше гордо в Пуерта дел Сол на 1-ви януари 1986 г.

Нека да помним, че Европа е движеща сила, която може да помогне за обединението на Кипър — стремеж, в който подкрепям двамата лидери на Кипър.

Европа, преди всичко останало, означава **мир**. Не случайно най-продължителният период на мир в писаната история на Европа започна със създаването на Европейските общности.

70 години на траен мир в Европа. При това в един свят с 40 активни въоръжени конфликта, отнемащи живота на 170 000 души всяка година.

Разбира се, между нас все още има различия. Да, често водим спорове. Понякога дори водим борби. Но се борим с думи. И решаваме конфликтите си, събрани около масата, а не в окопите.

Неразделна част от нашия европейски начин на живот са нашите **ценности**.

Ценностите на свободата, демокрацията, върховенството на закона. Ценности, отстоявани на бойното поле и на трибуните в продължение на векове.

Ние, европейците, никога няма да приемем полски работници да бъдат тормозени, бити или даже убивани по улиците на Харлоу. **Свободното движение на работници** е обща европейска ценност също толкова, колкото и **борбата ни срещу дискриминацията и расизма**.

Ние, европейците, сме **твърдо против смъртното наказание**. Защото вярваме в стойността на човешкия живот и я зачитаме.

Ние, европейците, вярваме също и в **независимите, ефективни съдебни системи**. Независимите съдилища упражняват контрол върху правителствата, предприятията и гражданите. Ефективните съдебни системи подпомагат икономическия растеж и защитават основните права. Ето защо Европа насърчава и защитава върховенството на закона.

Да сме европейци означава също така да сме отворени и **да търгуваме със съседите си**, вместо да водим война с тях. Означава и да сме най-големият търговски блок в света, сключил търговски споразумения или водещ преговори по такива споразумения с над 140 партньори в целия свят.

А търговията означава работни места. Защото всеки 1 милиард евро от износ създава 14 000 допълнителни работни места в ЕС. И понастоящем над 30 милиона работни места, тоест едно на всеки 7 работни места в ЕС, зависят от износа към останалата част на света.

Именно затова Европа работи за отваряне на пазарите с Канада — един от най-близките ни партньори, който споделя нашите интереси, нашите ценности, зачитането на върховенството на закона и разбирането ни за културно многообразие. Търговското споразумение между ЕС и Канада е най-добрата и най-прогресивната спогодба, договаряна някога от ЕС. И аз ще работя с вас и с всички държави членки, за да може това споразумение да бъде ратифицирано възможно най-бързо.

Да си европеец означава да разполагаш с правото **личните ти данни да бъдат защитени** от солидни европейски закони. Защото европейците не обичат дронове над главите си, които заснемат всяко тяхно движение. Те не желаят която и да е фирма да регистрира всяко тяхно щракване с мишката. Именно затова Парламентът, Съветът и Комисията постигнаха споразумение през май тази година по общ европейски регламент за защита на данните. Това е солиден европейски закон, който се прилага за дружествата, независимо къде се намират, и винаги, когато обработват ваши данни. Защото в Европа правото на личен живот е важно. Това е въпрос на човешко достойнство.

Да сме европейци означава също и **равни условия за всички**.

Това означава, че работниците следва да получават **еднакво заплащане за една и съща работа на едно и също място**. Това е въпрос на социална справедливост. Именно затова Комисията подкрепя предложението ни относно Директивата за командироването на работници. Вътрешният пазар не е място, където работниците от Източна Европа могат да бъдат експлоатирани или да им се налагат по-ниски социални стандарти. **Европа не е Дивият запад, а социална пазарна икономика**.

Равни условия за всички означава също, че в Европа **потребителите са защитени от картели и от злоупотреби на мощни дружества**. Това значи още, че **всяко дружество, независимо от мащаба си, трябва да плаща данъци там, където генерира печалбата си**. Това се отнася и за гиганти като Apple, без значение дали пазарната им стойност е по-висока от БВП на 165 държави в света. В Европа не приемаме мощни предприятия да сключват незаконни задкулисни сделки за данъците си.

Нивото на данъчно облагане в страни като Ирландия не е наш проблем. Ирландия разполага със суверенното право да определи такова ниво на данъчно облагане, каквото пожелае. Но не е редно едно дружество да може да избегне плащането на данъци, които биха могли да отидат в полза на ирландските семейства и предприятия, болници и училища. **Комисията следи за тази равнопоставеност. Това е социалната страна на конкурентното право. И именно това е европейската идея**.

Да сме европейци означава и съзнанието, че трябва да **защитаваме работниците и промишлеността ни** в един все по-глобализиран свят. Например хилядите, които рискуват да загубят работата си в Госли, Белгия, където именно благодарение на законодателството на ЕС работодателят ще трябва понастоящем да проведе истински социален диалог. А работниците и органите на местната власт могат да разчитат на европейската солидарност и на помощта от фондовете на ЕС.

Да сме европейци означава и да защитаваме **стоманодобивната си промишленост**. Вече сме въвели 37 антидъмпингови и антисубсидийни мерки, за да защитим стоманодобивната си промишленост от нелоялна конкуренция. Но е необходимо да направим повече, тъй като свръхпроизводството в някои части на света принуждава европейските производители да преустановят дейността си. Това е причината, поради която тази година посетих Китай два пъти, с цел намиране на решение по въпроса за свръхкапацитета. Това е и причината, поради която Комисията предложи да се промени правилото за „по-ниското мито“. Съединените американски щати облагат китайската стомана с 265 % вносно мито, но тук, в Европа, някои правителства настояваха в продължение на години за намаляване на митата върху нея. Призовавам всички държави членки и този Парламент да подкрепят Комисията в укрепването на инструментите ни за защита на търговията. **Не бива да бъдем наивни свободни търговци, а обратно - трябва да сме в състояние да реагираме на дъмпинга също толкова остро, колкото и Съединените щати**.

Важна част от нашия европейски начин на живот, която бих искал да съхраним, е нашият

селскостопански отрасъл. Комисията винаги ще поддържа земеделските ни стопани, особено когато преминават през трудни моменти, какъвто е сегашният. Миналата година млекопреработвателната промишленост беше засегната от забрана, наложена от Русия. По този повод Комисията мобилизира 1 милиард евро в подкрепа на млекопроизводителите, за да им помогне да стъпят отново на краката си. Защото за мен е неприемливо млякото да бъде по-евтино от водата.

Да сме европейци - за повечето от нас това включва и **евро**. По време на световната финансова криза евро е останало силно и ни защитава от още по-голяма нестабилност. То е водеща световна валута и носи огромни, често невидими икономически ползи. Страните от еврозоната спестиха тази година 50 милиарда евро от лихвени плащания благодарение на паричната политика на Европейската централна банка. Това са допълнителни 50 милиарда евро, които финансовите ни министри могат и би следвало да инвестират в икономиката.

Марио Драги поддържа стабилността на нашата валута. И той допринася в по-голяма степен за заетостта и растежа, отколкото много от нашите държави членки.

Да, ние, европейците, претърпахме историческа финансова и дългова криза. Но истината е, че през 2009 г. публичният дефицит в еврозоната възлизаше средно на 6,3 %, а днес е под 2 %.

През последните три години **почти 8 милиона души намериха работа**. Един милион само в Испания — страна, която продължава да демонстрира забележително възстановяване от кризата.

Ще ми се това да се припомня по-често — навсякъде в Европа, където се изказват демократично избрани политици.

Защото в нашия незавършен Съюз европейското лидерство не е в състояние да замени националното лидерство.

Европейските държави трябва да защитават основите на нашето единство. Друг не може да го стори вместо тях.

Те обаче могат.

Ние можем да бъдем обединени, въпреки че сме различни.

Великите демократични народи на Европа не бива да се огъват пред ветровете на популизма.

Европа не бива да трепери пред лицето на тероризма.

Не. Държавите членки трябва да изградят една Европа, която защитава. И ние, европейските институции, трябва да им помогнем да изпълнят това обещание.

ЕВРОПА, КОЯТО ТИ ДАВА ПОВЕЧЕ ВЪЗМОЖНОСТИ

Европейският съюз следва не само да пази нашия европейски начин на живот, но и да предостави възможност на европейците да участват пълноценно в него.

Трябва да работим за Европа, която ще дава повече възможности на нашите граждани и на нашата икономика. А днес и гражданите, и икономиката ни обитават **дигиталното пространство**.

Цифровите технологии и цифровите комуникации проникват във всички аспекти на живота.

За да бъдат достъпни е необходим само високоскоростен интернет. Трябва да бъдем omрежени. Това е необходимо на икономиката ни. Това е необходимо на хората.

Затова трябва още сега да инвестираме в тези връзки към интернет.

Ето защо днес Комисията предлага реформа на европейските пазари в областта на далекосъобщенията. **Искаме да създадем нова правна уредба, която да привлича и да дава възможност за инвестиции във връзките към интернет.**

Предприятията следва да могат да планират своите инвестиции в Европа през следващите 20 години. Защото, ако инвестираме в нови мрежи и услуги, това ще разкрие най-малко 1,3 милиона нови работни места през следващото десетилетие.

Всеки трябва да може да се възползва от връзката към интернет.

Ето защо днес Комисията предлага до 2025 г. в целия Европейски съюз **изцяло да се въведе 5G** — петото поколение мобилни комуникационни системи — Това може да доведе до създаването на допълнителни два милиона работни места в ЕС.

Когато всички имат връзка с интернет, тогава няма да има значение къде живееш или какви приходи имаш.

Затова днес предлагаме до 2020 г. всяко европейско селище и всеки град да се оборудват с **безплатен безжичен достъп до интернет** в основните центрове на обществения живот.

Понеже светът става цифров, ние трябва да **насърчаваме нашите творци и хора на изкуството и да защитаваме техните произведения**. Хората на изкуството и творците са бисерът в нашата корона. Творчеството не е хоби. То е професия. И е част от нашата европейска култура.

Искам журналистите, издателите и авторите да получават справедливо възнаграждение за работата си, независимо дали я вършат в редакцията или у дома, независимо дали тя се разпространява офлайн или онлайн, независимо дали се публикува с печатарска машина или се добавя като хипервръзка в интернет.

С предложеното днес **преразглеждане на уредбата за авторското право в Европа** правим точно това.

Да предоставим възможности на икономиката си означава да инвестираме не само във връзката към интернет, но и в създаването на работни места.

Ето защо Европа трябва масирано да инвестира в младите си хора, в търсещите работа, и в стартиращите си предприятия.

Планът за инвестиции за Европа на стойност 315 милиарда евро, който приехме заедно тук, в този Парламент точно преди дванадесет месеца, събра 116 милиарда евро инвестиции — от Латвия до Люксембург — само през първата година от функционирането си.

Над 200 000 малки и стартиращи предприятия в Европа получиха заеми. И над 100 000 души намериха нови работни места. Това стана благодарение на новия Европейски фонд за стратегически инвестиции, който предложих, моята Комисия разработи, а вие тук, в Европейския парламент, подкрепихте и приехте за рекордно време.

А сега правим още една крачка напред. Днес предлагаме да се **удължи двойно срокът на действие** на фонда и да се **удвои финансовият му капацитет**.

С Вашата подкрепа ще гарантираме, че нашият фонд ще осигури **до 2020 г.** инвестиции от **общо най-малко 500 милиарда — половин трилион евро**. И ще работим допълнително, за достигнем 630 милиарда евро до 2022 г. Разбира се, с приноса на държавите членки можем да го постигнем дори по-бързо.

Наред с тези усилия за привличане на частни инвестиции трябва да създадем и подходящи условия за инвестиране.

Европейските банки са в много по-добро състояние, отколкото преди две години, благодарение на общите ни европейски усилия. Европа се нуждае от своите банки. Но икономика, която е почти изцяло зависима от банковото кредитиране, подкопава финансовата стабилност. От това страда и бизнесът, както стана видно по време на финансовата криза. Ето защо трябва да ускорим работата си по **съюза на капиталовите пазари**. Комисията представя днес пред вас конкретна пътна карта за това.

Съюзът на капиталовите пазари ще направи по-устойчива финансовата ни система. На предприятията ще се даде по-лесен и по-разнообразен достъп до финансиране. Представете си, че стартиращо предприятие във Финландия не може да получи банков заем. В момента възможностите са много ограничени. Съюзът на капиталовите пазари ще предостави алтернативни източници на финансиране от жизненоважно значение, за да се помогне на стартиращите предприятия — бизнес ангели, рисково инвестиране, пазарно финансиране.

Само един пример — преди близо година ние представихме предложение, чрез което ще се улесни предоставянето на заеми от банките. Чрез него може да се освободи допълнително финансиране в размер до 100 милиарда евро за предприятията от ЕС. Ето защо нека да ускорим приемането му.

Успехът на нашия План за инвестиции надмина всички очаквания в Европа, тъй че сега ще го приложим и в световен мащаб. Нещо, за което призовавах много от вас и много държави членки.

Днес стартираме **амбициозен инвестиционен план за Африка и съседните на ЕС страни**, който има потенциал да привлече инвестиции в размер на 44 милиарда евро. Те могат да достигнат до 88 милиарда евро, ако държавите членки се включат активно в това начинание.

Този план функционира на същия принцип като вътрешният План за инвестиции: ще използваме публично финансиране като гаранция за привличането на публични и частни инвестиции за създаването на реални работни места.

Това ще допълни помощта ни за развитие и ще допринесе за преодоляване на една от

първопричините за миграцията. Като се има предвид, че икономическият растеж в развиващите се страни е на най-ниското си равнище от 2003 г. насам, това е от изключително значение. Новият план ще предложи жизненоважна помощ за хората, които в противен случай биха били принудени да предприемат опасни пътешествия в търсене на по-добър живот.

Успоредно с инвестициите за подобряване на условията в чужбина, ние също така трябва да инвестираме и у нас, за да отговорим на хуманитарните кризи. И преди всичко - трябва да **инвестираме в нашите млади хора**.

За мен е неприемливо Европа да бъде и да остане континент на младежката безработица.

Неприемливо е, че сегашните млади хора може да се окажат първото поколение от 70 години насам, което е по-бедно от родителите си.

Разбира се, това е задача преди всичко на националните правителства. Но Европейският съюз може да подкрепи усилията им. Правим това с **Гаранцията на ЕС за младежта**, чието начало беше поставено преди три години. Ръководената от мен Комисия повиши ефективността и ускори изпълнението на Гаранцията за младежта. Над **9 милиона млади хора** вече са се възползвали от тази програма. Това са 9 милиона млади хора, които са намерили **работа, стаж или чиракуване благодарение на ЕС**. И ние ще продължаваме да разгръщаме Гаранцията за младежта в цяла Европа, подобрявайки квалификациите на европейците и обхващайки най-нуждаещите се региони и младежи.

Правим същото и с програмите „Еразъм“ — от които са се възползвали вече 5 милиона студенти. Младите хора се движат, пътуват, работят, учат и стажуват в страните от ЕС благодарение на „Еразъм“. А на всеки 3-ти млад студент по „Еразъм+“ е била предложена работа в предприятието, в което е бил на стаж.

Можем да направим и повече. В Европа има много млади хора с обществено съзнание, които желаят да дадат свой принос за обществото и да проявят солидарност. Можем да им създадем възможността да го сторят.

Солидарността е свързващият елемент, който поддържа целостта на нашия Съюз.

Думата солидарност се среща 16 пъти в Договорите, които всички държави членки са приели и ратифицирали.

Европейският бюджет е нагледно доказателство за финансова солидарност.

Налице е забележителна солидарност, когато става въпрос за съвместно прилагане на европейски санкции заради нарушаването на международното право, извършено от Русия.

Еврото е израз на солидарност.

Нашата политика за развитие е силен сигнал за солидарност, отправен навън.

Дори когато говорим за управлението на кризата с бежанците, вече виждаме солидарност. Убеден съм, че е необходима много повече солидарност. Но също така знам, че солидарността трябва да бъде дадена доброволно. Тя трябва да бъде от сърце. Не може да се получи по принуда.

Ние проявяваме готовност за солидарност най-вече тогава, когато сме изправени пред извънредни ситуации.

Когато горяха хълмовете в Португалия, италиански самолети гасяха пламъците.

Когато поради наводненията спря електричеството в Румъния, осветлението се включи отново благодарение на шведски генератори.

Когато хиляди бежанци пристигнаха на гръцките брегове, те бяха подслонени в словашки палатки.

В същия дух Комисията предлага днес да се създаде **европейски корпус за солидарност**. Младите хора в целия ЕС ще могат доброволно да окажат помощ там, където тя е най-необходима, за да се реагира при кризисни ситуации, като например кризата с бежанците или неотдавнашните земетресения в Италия.

Искам този европейски корпус за солидарност да започне да действа до края на годината. И до 2020 г. в него да участват първите 100 000 млади европейци.

Като се присъединят доброволно към европейския корпус за солидарност, тези млади хора ще могат да развиват уменията си и да получат не само работа, но и безценен човешки опит.

ЕВРОПА, КОЯТО ЗАЩИТАВА

Европа-закрилницата - това е и Европа-защитницата у дома и в чужбина.

Трябва да се **защитаваме срещу тероризма**.

От бомбените атентати в Мадрид през 2004 г. досега в Европа бяха извършени над 30 терористични нападения, като само през миналата година те бяха 14 на брой. Над 600 невинни души загинаха в градове като Париж, Брюксел, Ница или Ансбах.

Както бяхме рамо до рамо в скръбта, така трябва да бъдем единни и в отговора си.

Варварските актове през изминалата година ни показаха още веднъж за какво се борим — за европейския начин на живот. Изправени пред най-мрачния облик на човешката природа, ние трябва да останем верни на ценностите и на самите себе си. А самите ние – това са нашите демократични и плуралистични общества, отворени и толерантни.

Но тази **толерантност не може да бъде за сметка на нашата сигурност**.

Ето защо Комисията, която оглавявам, определи сигурността като приоритет от самото начало — ние квалифицирахме тероризма като престъпление, а чуждестранните бойци като престъпници в целия ЕС, взехме мерки по отношение на огнестрелните оръжия и финансирането на тероризма, работихме с интернет компаниите за премахване на онлайн терористичната пропаганда и се борихме срещу радикализацията в европейските училища и затвори.

Но може да се направи повече.

Трябва да знаем кой пресича границите ни.

Ето защо ще защитаваме границите си с новата **Европейска гранична и брегова охрана**, която понастоящем е в процес на официално приемане от Парламента и Съвета, само девет месеца след датата, на която Комисията я предложи. Frontex вече има над 600 служители на място по границата с Турция в Гърция и над 100 в България. Сега институциите на ЕС и държавите членки следва да работят в много тясно сътрудничество и бързо да спомогнат за създаването на новата агенция. **Бих искал да видя най-малко 200 допълнителни гранични служители и 50 допълнителни превозни средства по външните граници на България още през октомври**.

Ще защитаваме границите си и чрез строг контрол на всички пресичащи ги лица, който ще бъде приет до края на годината,. Всеки път, когато някой **влиза или излиза от ЕС**, за него ще има запис: кога, къде и защо го прави.

До ноември ще предложим **Европейска система за информация за пътуванията** — автоматизирана система за издаване на разрешения да се пътува до Европа. По този начин ще знаем кой пътува до Европа дори преди да пристигне тук.

А ние всички се нуждаем от тази информация. Колко пъти през последните месеци научавахме за случаи, в които информацията е съществувала в база данни в някоя държава, но така и не е достигнала до органите в друга държава, които биха могли да се възползват от нея по предназначение?

Сигурността на границите също предполага, че обменът на информация и на разузнавателни данни трябва да бъде приоритет. За тази цел **ще укрепим Европол** — европейската агенция, действаща в подкрепа на националните правоприлагащи органи — като ѝ осигурим по-добър достъп до бази данни и повече ресурси. Звеното за борба срещу тероризма, което понастоящем разполага с персонал от 60 души, не може да предоставя необходимата подкрепа 24 часа в денонощието и 7 дни в седмицата.

Европа, която осигурява закрила, защитава нашите интереси и извън нашите граници.

Фактите са ясни: светът става все по-голям. А ние ставаме все по-малки.

Днес ние, европейците, съставляваме 8 % от населението на света, а през 2050 г. ще бъдем само 5 % от него. Тогава няма да има нито една държава от ЕС сред водещите световни икономики. Но ЕС заедно? Ние все още ще продължаваме да оглавяваме класациите.

Враговете ни биха желали да се разцепим.

Нашите конкуренти биха имали полза от един разрив помежду ни.

Само заедно ние сме и ще продължим да бъдем сила, с която останалите трябва да се съобразяват.

Да, Европа се гордее с факта, че е „мека сила“ от глобално значение, но нека не бъдем наивни. **„Меката сила“ не е достатъчна, когато в съседство положението става все по-опасно.**

Например бруталната война за надмощие в Сирия. Последниците от нея за Европа са непосредствени. Нападенията в нашите градове се извършват от терористи, обучени в лагерите на Даеш. Но къде е Съюзът, къде са неговите държави членки при преговорите за уреждане на

конflikта?

Федерика Могерини, нашият върховен представител и мой заместник-председател, върши чудесна работа. Но тя трябва да се превърне в наш европейски министър на външните работи, чрез който всички дипломатически служби, било то на големите или на малките държави, обединяват своите усилия за увеличаване на влиянието ни в международните преговори. Ето защо днес призовавам за създаването на **Европейска стратегия за Сирия**. Федерика следва да бъде на масата за преговори, когато се обсъжда бъдещето на Сирия. Така Европа ще може да спомогне за възстановяването на една мирна сирийска нация и на плуралистично и толерантно гражданско общество в Сирия.

Европа трябва да стане по-силна. Това е валидно най-вече за нашата **политика в областта на отбраната**.

Европа не може повече да си позволява да използва наготово военната мощ на други или да оставя Франция сама да защитава честта ѝ в Мали.

Трябва да поемем отговорност за защитата на нашите интереси и на европейския начин на живот.

През последното десетилетие участвахме в над 30 граждански и военни мисии на ЕС от Африка до Афганистан. Но без постоянна структура не можем да действваме ефективно. Забавят се спешни операции. Имаме отделни централни щабове за паралелни мисии, дори когато те се извършват в една държава или град. Време е да имаме **единен централен щаб** за тези операции.

Трябва да се стремим към общи военни ресурси, които в някои случаи да принадлежат на ЕС. Това, разбира се, трябва да се осъществява при цялостно взаимно допълване с НАТО.

Аргументите в полза на това са ясни. Липсата на сътрудничество по въпросите на отбраната струва на Европа между 25 и 100 милиарда евро годишно. Пари, които бихме могли да използваме за толкова други неща.

Може да стане. В момента изграждаме многонационален флот от самолети за зареждане с гориво във въздуха. Нека да възпроизведем този пример и в други области.

За да имаме силна европейска отбрана, европейската отбранителна промишленост трябва да се стреми към иновации. Ето защо преди края на тази година ще предложим да се създаде **Европейски фонд за отбрана**, който да поощрява максимално научните изследвания и иновациите в тази област.

Договорът от Лисабон позволява на държавите членки, които желаят това, да обединят своя отбранителен капацитет под формата на **постоянно структурирано сътрудничество**. Мисля, че сега е моментът да се възползваме от тази възможност. И се надявам, че нашата среща във формат от 27 държави членки в Братислава след няколко дни ще представлява първата политическа стъпка в тази посока.

Защото единствено чрез съвместна работа Европа ще бъде в състояние да се защитава у дома и в чужбина.

ЕВРОПА, КОЯТО ПОЕМА ОТГОВОРНОСТ

На последно място искам да говоря за отговорността. За поемането на отговорност за изграждането на такава Европа, която закриля гражданите си.

Призовавам всички институции на ЕС и всички държави членки на ЕС да поемат отговорност.

Трябва да престанем с вечното повтаряне, че когато има успех, той е национален, а неуспехът — европейски. Ако не го направим, нашият общ проект няма да оцелее.

Трябва да помним каква е целта на нашия Съюз. Затова призовавам всички 27 ръководители, които ще дойдат в Братислава, да помислят за **три причини, поради които се нуждаем от Европейския съюз**. Три неща, за чиято защита са готови да поемат отговорност. И за които после са готови да постигнат бързи резултати..

Бавното изпълнение на дадените обещания е явление, което все повече заплашва да подкопае доверието в Съюза. Да вземем за пример Парижкото споразумение. Ние, европейците, сме световните лидери в **мерките за опазване на климата**. Именно с посредничеството на Европа стана реалност първото по рода си правно обвързващо, световно споразумение по въпросите на климата. Европа изгради амбициозната коалиция, която направи възможно споразумението в Париж. Но в момента Европа се колебае да даде пример и да бъде сред първите, които ще ратифицират нашето споразумение. До момента само Франция, Австрия и Унгария са го ратифицирали.

Призовавам всички държави членки и този парламент да изиграят своята роля през следващите

не месеци, а седмици. Трябва да бъдем по-бързи. Нека Парижкото споразумение бъде ратифицирано сега. Възможно е. Това е въпрос на политическа воля. И тук става дума за влиянието на Европа на световната сцена.

Европейските институции също трябва да поемат отговорност.

Поисках от всички комисари да бъдат в готовност през следващите две седмици да обсъждат състоянието на нашия Съюз в националните парламенти на държавите, които познават най-добре. От началото на моя мандат комисарите от моя екип осъществиха **над 350 посещения в националните парламенти**. И искам сега да го правят дори още по-често. Защото Европа може да бъде изградена само съвместно с държавите членки, а не в противоборство с тях.

Трябва също така без колебание да го казваме, когато не на нас се пада отговорността за вземането на някои решения. Не е редно, когато държавите от ЕС не могат да се споразумеят помежду си дали да забранят употребата на **глифозат в хербицидите**, Парламентът и Съветът да принуждават Комисията да вземе решение.

Затова ще променим тези правила, тъй като демокрацията не изглежда така.

Комисията трябва да поеме отговорност в качеството си на политическа, а не на технократска сила.

Една **политическа Комисия** се вслушва в мненията на Европейския парламент, на всички държави членки и на гражданите.

И тъкмо понеже се вслушва, моята Комисия оттегли 100 предложения през първите две години от мандата ни, представи 80 % по-малко инициативи в сравнение с последните 5 години и започна задълбочен преглед на цялото действащо законодателство. Защото само като съсредоточим усилията си върху областите, в които Европа може да осигури истинска добавена стойност и да постигне резултати, ние можем да направим Европа по-добро и по-надеждно място.

Да си политически орган означава също незабавно да коригираш технократски грешки, ако са били допуснати. Комисията, Парламентът и Съветът съвместно решиха да премахнат **таксите за роуминг**. Това е обещание, което ще изпълним. Не само за пътуващите по работа, които отиват в чужбина за два дни. Не само за почиващите, които прекарват две седмици на слънце. Но и за трансграничните работници. И за милионите студенти по програма „Еразъм“, които учат в чужбина в продължение на един или два семестъра. Ето защо аз оттеглих проекта, който един добронамерен служител беше изготвил през лятото. Проектът не беше технически неправилен. Но в него не беше схваната същността на обещаното. И още следващата седмица ще ви бъде представен нов, по-добър проект. В чужбина или у дома – мобилните разговори ще струват еднакво.

Да бъдем политически орган ни позволява също да прилагаме **Пакта за стабилност и растеж**, следвайки здравия разум. Създаването на Пакта беше плод на теорията. Прилагането му за мнозина се превърна в доктрина. И днес Пактът е догма за някои. На теория, когато една държава допусне дълг над 60 процента, дори да е само с един знак след десетичната запетая, тя следва да бъде наказана. В реалния свят обаче трябва да се разберат причините за дълга. Трябва да се опитаме да подкрепяме, а не да наказваме полагащите усилия за реформи. За тази цел се нуждаем от отговорни политици. И ще продължим да прилагаме Пакта не по догматичен начин, а със здрав разум и с гъвкавостта, която предвидливо вложихме в правилата.

И накрая, поемането на отговорност означава също така да се отчитаме пред гласоподавателите. Ето защо ще предложим промяна на абсурдното правило, според което членовете на Комисията трябва да се оттеглят от функциите си, ако желаят да се кандидатира в европейските избори. Германският канцлер, чешкият, датският или естонският премиер не спират да вършат работата си, когато се кандидатира за преизбиране. Комисарите също не следва да правят това. Ако искаме Комисия, която отговаря на нуждите на реалния свят, ние трябва да насърчаваме комисарите да се стремят към тъй важната срещас демокрацията. А не да им пречим.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Уважаеми членове на Парламента,

Аз съм на възрастта на европейския проект, който догодина, през март 2017 г., навършва 60 години.

Цял живот съм живял и работил за него.

Баща ми вярваше в Европа, защото вярваше в стабилността, правата на работниците и социалния напредък.

Защото прекрасно разбираше, че мирът в Европа е ценен, но и крехък.

Вярвам в Европа, тъкмо защото моят баща ми предаде тези ценности.

А какво ние предаваме на децата си днес? Какво ще наследят те от нас? Съюз, който се разпада в разединението си? Съюз, който е забравил миналото си и няма визия за бъдещето?

Нашите деца заслужават нещо по-добро.

Те заслужават Европа, която съхранява начина им на живот.

Те заслужават Европа, която им предоставя възможности за действие и ги защитава.

Те заслужават Европа, която закриля.

Време е всички ние — институциите, правителствата и гражданите — да поемем отговорност за изграждането на тази Европа. Заедно.

SPEECH/16/3043

Attachments

[SOTEU brochure BG.pdf](#)